

[Povl Brøndsted]

fra høring tilbage til ministerens bord, og fremsætter det som sit eget lovforslag. Det må være en ganske naturlig procedure, at når et lovforslag efter et udvalgsarbejde er blevet sendt ud til høring, så melder ministeren tilbage, dels på baggrund af høringssvarene, dels kan der være nye ideer om, hvordan man kunne udforme lovforslaget bedre. Så arbejder man videre med det, og det må vel være et rimeligt krav, at minister og ministerium har ro og fred til at arbejde med et sådant forslag.

Vi har erkendt, at den lov, vi har, trænger til fornyelse. Vi har også erkendt, at den har fungeret ganske godt. En tidligere landbrugsminister anvendte den i en akut sygdomssituation for ikke så lang tid siden. Jeg synes, den pågældende minister skal have den ros, at han viste, at den lov virkelig kunne klare en meget kritisk situation. Vi må sige, at den lov fra 1920 har kunnet anvendes i nyere tid. Der har ikke været noget, der hastede, men nye tanker og nye ideer er kommet.

Jeg tror, at det lovforslag, ministeren vil fremsætte ifølge det løfte, vi har fået i dag, enten i slutningen af denne samling eller i begyndelsen af næste, vil vise, at der er høstet nogle erfaringer, der gør lovforslaget bedre. Derfor synes jeg, det er rimeligt at give ro til fortsat arbejde med forslaget. Jeg synes, det er rimeligt, at man tager et fornyet hurtigt og kortvarigt udvalgsarbejde for at se, om man kan skære det på en helt anden måde, skabe en helt anden model, og derfor er jeg tilfreds med, at ministeren siger her, at vi får et nyt forslag.

Jeg ønsker ikke at gå i detaljer med det forslag, vi har her. Der er i høj grad ting, synes jeg, som ikke er tilfredsstillende, og som kunne kommenteres, men vi kan jo på det tidspunkt, hvor ministeren kommer med sit nye forslag, drage en parallel mellem det halvfærdige udkast, som har været til høring og har fået bemærkninger, og det, der kommer til at foreligge. Jeg synes nærmest, at det her ligner lidt af en politisk uartighed.

Vi vil fra Venstres side anbefale ministeren at arbejde videre i ro og fred. Vi glæder os til at se, hvad det nye resultat er, hvilken model det samme problem kan løses efter, lige så godt som 1920-loven har gjort det.

Inger Harms (SF):

Modsat de foregående ordførere har Socialistisk Folkeparti tænkt sig at tage det her lovforslag alvorligt. Når en lov stammer fra 1920 og der er mange enkeltlove, plus hvad der er kommet til senere af ændringer og tillægslove, synes vi nok i SF, at der er brug for en samlet og moderniseret udgave af lov om husdyrsygdomme.

Godt nok blev lovforslaget præsenteret af en dyrlæge og bonde som en trussel mod landbruget. Jeg er sikker på, at det ikke har været landbrugsministerens formål med lovforslaget, da det blev udarbejdet, at det skulle være et onde for danske landmænd, vel snarere det modsatte. At sikre en høj dansk veterinærstatus skulle forhåbentlig komme det danske samfund, ikke mindst de danske landmænd, til gode.

Sygdomme blandt vore husdyr er en meget alvorlig sag, som ikke bare kan få følger i den ramte besætning, men også i landets øvrige besætninger med samme eller andre husdyrarter. Mange gange har landbruget bedt samfundet bevilge store millionbeløb til bekæmpelse og udryddelse af husdyrsygdomme. Derfor er det naturligt, at man ønsker en ny og bedre lovgivning, der kan sikre den størst mulige effekt af de offentlige midler, der anvendes til forebyggelse og bekæmpelse af husdyrsygdomme. Stor var derfor vor forbavselse, da lovforslaget alligevel ikke blev fremsat af ministeren. Men nu har Socialdemokratiet fremsat det.

Vi synes nok, at der i lovforslaget gives for mange bemyndigelser til ministeren, uden at det har været behandlet i Folketinget, både med hensyn til hvad der skal gøres, og hvad der ikke skal gøres. Jeg tænker her på de mange »kan«er.

I Socialistisk Folkeparti har vi arbejdet med en veterinær sundhedstjeneste, der skulle være obligatorisk for alle landmænd. Vi finder, at det fremsatte lovforslag godt kan danne udgangspunkt for forhandling om, hvordan vi får den bedst opnåelige forebyggende sundhedstjeneste her i landet.

I bemærkningerne taler man om hensynet til folkesundheden. Derfor bør der nok tages mere fat i medicinforbruget, i anvendelsen af Tylan m.m. Bør man ikke også gribe ind over for postordresalg af medicin?

Jeg skal ikke kommentere de enkelte paragraffer, men dog trække § 31 frem. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om an-